

ที่ ตก ๐๐๒๓.๖/ว ๖๗๒

ศาลากลางจังหวัดตาก
ถนนพหลโยธิน ตก ๖๓๐๐๐

๑๕ มกราคม ๒๕๖๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ประชาสัมพันธ์แนวทางการตรวจสอบอาการมีนเมา

เรียน นายอำเภอ ทุกอำเภอ นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดตาก นายกเทศมนตรีนครแม่สอด
และนายกเทศมนตรีเมืองตาก

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๒๑.๕/ว ๑๔๓
ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๙

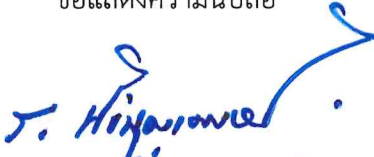
จำนวน ๑ ชุด

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแจ้งว่า ด้วยมาตรา ๒๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติควบคุม
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘ บัญญัติห้ามผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่บุคคลที่มีอาการมีนเมา โดยให้อธิบดี
กรมควบคุมโรคกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบอาการมีนเมา เพื่อให้ผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ใช้ตรวจสอบอาการมีนเมาของบุคคลเท่าที่จำเป็นและสมควร

ในการนี้ จังหวัดตากจึงขอความร่วมมือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประชาสัมพันธ์
แนวทางการตรวจสอบอาการมีนเมาให้ผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ดำเนินการตรวจสอบอาการมีนเมา
ตามแนวทางดังกล่าว ทั้งนี้ สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ โทรศัพท์หมายเลข ๐ ๒๕๕๐ ๓๐๓๒ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการ สำหรับอำเภอขอให้แจ้งเทศบาลตำบลและองค์การ
บริหารส่วนตำบลในพื้นที่ดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายรศสิทธิ์ นิธิบุญเศรษฐ์)
ท้องถิ่นจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดตาก

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด

กลุ่มงานบริการสาธารณะท้องถิ่นฯ

โทร. ๐ ๕๕๕๑ ๑๑๔๑ ต่อ ๑๑

ศาลากลาง จังหวัดตาก
เลขรับ ๒๑๑
วันที่ ๑๓ ม.ค. ๒๕๖๙
เวลา

สจ.ตาก
เลขที่รับ ๒๓๓
วันที่ ๑๓ ม.ค. ๒๕๖๙
เวลา

การปฏิบัติ ของ สจ.ตาก
 ผ.บท. กง.บด.
 กง.สส. กง.กม.
 กง.กง. กง.บป.
ส่งชื่อ J. ผู้สั่งการ
๑๓ ม.ค. ๒๕๖๙

ที่ มท ๐๘๒๑.๕/ว ๑๒๓

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๓ มกราคม ๒๕๖๙

กง.บป.
เลขที่ ๘
วันที่ 14.๑.๖๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ประชาสัมพันธ์แนวทางการตรวจสอบอาการมีนเมา

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือกรมควบคุมโรค ที่ สธ ๐๔๑๗.๓/ว ๓๕๑๒

ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๘

จำนวน ๑ ชุด

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้รับแจ้งจากกรมควบคุมโรค ว่าด้วยมาตรา ๒๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘ บัญญัติห้ามผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่บุคคลที่มีอาการมีนเมา โดยให้อธิบดีกรมควบคุมโรคกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบอาการมีนเมา เพื่อให้ผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใช้ตรวจสอบอาการมีนเมาของบุคคลเท่าที่จำเป็นและสมควร

ในการนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ขอให้จังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาสัมพันธ์แนวทางการตรวจสอบอาการมีนเมาให้ผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ดำเนินการตรวจสอบอาการมีนเมาตามแนวทางดังกล่าว ทั้งนี้ สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โทรศัพท์หมายเลข ๐ ๒๕๕๐ ๓๐๓๒ และดาวน์โหลดสิ่งที่ส่งมาด้วยได้ที่เว็บไซต์ <https://shorturl.asia/zoOiy> หรือ QR Code ท้ายหนังสือฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายศิริพันธ์ ศรีกงพลี)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมท้องถิ่น

กลุ่มงานป้องกันโรค

โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๐ ต่อ ๕๕๐๖

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@dla.go.th

ผู้ประสานงาน นางสาวสุจิตรา ดาวเรือง โทร. ๐๘ ๐๐๖๙ ๒๖๗๗

ไม่พบ

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เลขรับ..... 64-532
วันที่ 26 ธ.ค. 2568
เวลา.....

ที่ สธ ๐๔๑๗.๓/ว ๓๕๑๒

กรมควบคุมโรค
ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ประชาสัมพันธ์แนวทางการตรวจสอบอาการมีนเมา

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สิ่งที่ส่งมาด้วย แนวทางการตรวจสอบอาการมีนเมา

จำนวน ๑ แผ่น

ด้วยมาตรา ๒๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘ บัญญัติห้ามผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่บุคคลที่มีอาการมีนเมา โดยให้อธิบดีกรมควบคุมโรค กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบอาการมีนเมา เพื่อให้ผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใช้ตรวจสอบอาการมีนเมาของบุคคลเท่าที่จำเป็นและสมควร

กรมควบคุมโรค พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การปฏิบัติตามกฎหมายในช่วงเทศกาลปีใหม่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้กำหนดแนวทางการตรวจสอบอาการมีนเมาให้กับผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และขอความอนุเคราะห์ประชาสัมพันธ์แนวทางการตรวจสอบอาการมีนเมาดังกล่าว รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทัศน์ โรจนพันธุ์)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมควบคุมโรค

อ.ว. ก.ป.ร.

สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

โทร. ๐ ๒๕๕๐ ๓๐๓๒

โทรสาร ๐ ๒๕๕๑ ๑๔๔๓

แนวทางการตรวจสอบอาการมีนเมา

ด้วยมาตรา ๒๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘ บัญญัติห้ามผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่บุคคลที่มีอาการมีนเมา ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติตามกฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กรมควบคุมโรค โดยคำแนะนำของราชวิทยาลัยจิตแพทย์แห่งประเทศไทย จึงออกแนวทางการตรวจสอบอาการมีนเมา ดังนี้

๑. บุคคลที่มีอาการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นบุคคลที่มีอาการมีนเมา

๑.๑ บุคคลที่บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าไปในปริมาณที่ส่งผลให้เกิดการบกพร่องที่เห็นได้ชัดเจน ในการควบคุมการทรงตัว และการเคลื่อนไหวของร่างกาย (เช่น เดินเซ หรือยืนลำบาก เป็นต้น) หรือการแสดงออกทางพฤติกรรมหรือวาทะ จานอาจเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อตนเอง หรือผู้อื่น หรือเป็นการรบกวนความสงบเรียบร้อย

๑.๒ บุคคลที่มีกลิ่นแอลกอฮอล์ออกจากร่างกาย และมีอาการร่วมอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑.๒.๑ อาการทางกายภาพที่สังเกตได้ชัดเจน ได้แก่

(ก) ตาแดงกำ หรือมีอาการตากระตุก

(ข) การควบคุมการเคลื่อนไหวบกพร่องอย่างชัดเจน เช่น เดินเซ เดินไม่ตรงทาง ยืนลำบาก ล้มเซ หรือมีกลิ่นอย่างเห็นได้ชัด

๑.๒.๒ อาการทางวาทะและพฤติกรรม

(ก) พูดไม่ชัดเจน พูดอ้อแอ้ พูดรวบคำ หรือพูดซ้ำซากวนไปมา

(ข) มีภาวะอารมณ์แปรปรวน หงุดหงิดง่าย แสดงอารมณ์ก้าวร้าว หรือสว่นลามผู้อื่น

(ค) กล่าววาทะในลักษณะข่มขู่หรือยั่วยุให้เกิดความไม่สงบ

๒. วิธีการตรวจสอบอาการมีนเมา สามารถดำเนินการตามวิธีการใดวิธีการหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๒.๑ การแตะจมูกตัวเอง ให้บุคคลที่สงสัยว่ามีอาการมีนเมาหลับตา ยื่นแขนไปข้างหน้าแล้วชี้นิ้วออกไป จากนั้นให้งอข้อศอก และนำนิ้วมาแตะที่ปลายจมูกโดยไม่ลืมตา หากบุคคลนั้นไม่สามารถนำนิ้วมาแตะที่ปลายจมูกได้โดยพลาดเป้าเกินกว่าหนึ่งเซนติเมตร หรือมีอาการมือสั่นอย่างเห็นชัดเจนพยายามแตะจมูก ให้ถือว่าเป็นอาการมีนเมา

๒.๒ การเดินต่อเท้า ให้บุคคลที่สงสัยว่ามีอาการมีนเมาเดินสลับเท้าโดยให้เส้นเท้าชิดปลายเท้าเป็นเส้นตรงไปข้างหน้าสิบก้าว แล้วหันตัวด้วยเท้าหนึ่งข้าง จากนั้นเดินสลับเท้าแบบเส้นเท้าชิดปลายอีกสิบก้าว หากมีการแสดงความผิดปกติดังต่อไปนี้ร่วมกันตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป ในระหว่างดำเนินการ ให้ถือว่าเป็นอาการมีนเมา

๒.๒.๑ ไม่สามารถเดินต่อเท้าโดยให้เส้นเท้าชิดปลายเท้าได้อย่างต่อเนื่อง

๒.๒.๒ ก้าวออกนอกเส้น หรือเดินเซชัดเจน

๒.๒.๓ ใช้แขนช่วยพยุงตัวเพื่อทรงตัว (กางแขนออก)

๒.๒.๔ หยุดเดินก่อนครบสิบก้าว

๒.๒.๕ ไม่สามารถหันตัวได้อย่างถูกวิธี

๒.๓ การยืนขาเดียวและนับเลข ให้บุคคลที่สงสัยว่ามีอาการมีนเมายืนตัวตรง ยกขาข้างหนึ่งขึ้นจากพื้นประมาณสิบห้าเซนติเมตร และเริ่มนับเลขตั้งแต่หนึ่งพันเป็นต้นไป (๑๐๐๑, ๑๐๐๒, ...) จนกว่าจะครบสามสิบวินาที จนกว่าจะครบสามสิบวินาที หากตัวเข วางเท้าลง เขย่ง หรือใช้แขนทรงตัว ให้ถือว่าเป็นบุคคลดังกล่าวมีอาการมีนเมา หากมีการแสดงความผิดปกติดังต่อไปนี้ร่วมกันตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปในระหว่างดำเนินการ ให้ถือว่าเป็นอาการมีนเมา

๒.๓.๑ วางเท้าลงกับพื้นก่อนครบสามสิบวินาที

๒.๓.๒ ใช้แขนช่วยพยุงตัวเพื่อทรงตัว (กางแขนออก)

๒.๓.๓ ตัวเขหรือโยกตัวอย่างชัดเจนขณะยืน

๒.๓.๔ เขย่งเท้าด้วยข้างที่อยู่กับพื้น

<https://shorturl-ddc.moph.go.th/ZpaML>

วิดีโอตรวจสอบและประเมินอาการมีนเมา

จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กรมควบคุมโรค